

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-04-12)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-04-12)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 86.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000035.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

¹*Christianiad. 12te April 1738.*

Vel Edle og Velbr HEr Lustitz Raad!

Ieg er hiertelig ilde kommen ved med en taabelig Dreng af Neveu jeg haver, som HEr Lustitz Raad vilde behage at see af indsluttede ², jeg med sidste Posten fick, i stæden for efterretningen, jeg ventede, det Hand allerede var afgaaen og meere end halv veis til Skaane; Nu veed Gud, huorledes det bliver med accorten, om dend Doßmer fick i Sinde ei med alle at gaa der did, vilde dog vel Hands Skaanske tugtmester holde sig til accordens forbindtlighed i det mindste for en quartal, mens Pensionen dreyer dog vel ei førend dend tid Hand der ankommer, skiønt Hand burde væred der til Paaske, huilcked alt HEr Lustitz Raad vel endnu fremdeeles er af dend godhed og gjør mig det venskab paa beste maade at see lemped og bedreven, og huorledes end bliver, bør og skal Hand dog alletider af mig desformedelst holdes skadesløß. Ieg gjør endnu med Posten i aften en tentative og skriver til samme Person Røhmer ³ for at bruge alle Sine persuasions og optænckelige moyens at see ham did befodred, og hvis alt skulde være forgieves, da at sætte Hannem paa første afgaaende Skiberom og sende mig Ham herop, da jeg skal see Ham levered i Lund, om icke førinden, da om og naar Gud vil jeg beder mig ov at gjøre en tour til Dan⚡; thi dend lange Dreng finder jeg af betænckelig consequence aldeelis imod sin Villie og med magt at see afsendt til et fremmed Land, og saaledes at lade Ham gaa og drive kand jeg aldrig for Gud eller mig Sielv forsvare—bedrøveligt nock, det ingen moyen i vort eget Land s. 87 findes til saadan ens opdragelße, med mindre mand vil opoffre Ham til Van kundigheds og ukyndigheds Skoele og sætte Ham hen til det militaire, førend Hand engang veed at skiønne paa Høyere eller Venstre, huor hand vel kand lære Rechts umb og lincks umb, mens det er og alt; i allermindste vilde jeg først have Ham ferdig i Hands Skriven og regnen og vide nogle Sprog for at see Ham menneskelig. Min egen Dreng, Otto Manderup, kand jeg aldrig Gud fuldtacke, hand, det jeg ei andet kand bringe i erfaring, applicéer og arter sig meged vel, picquéer Sig og af honneur; indsluttede Geh. Raad Münchhausens ¹ Original Brev til Ham, Hand haver sendt mig, er de vel saa god, Kiere HEr Lustitz Raad at lade mig faa tilbage, saa snart de faar læst det; de andre tuende kand ickunds kastes paa ilden. Ieg har resolvéred for det første endnu at lade Hannem Sommeren over i Giøttingen, huor Hand da ab solvéer Sine lura og derhos tractéer Rigs Historien og Universal Historien af de tuende sidste Secula; danske og Svenske Historien har Hand igiennem gaaed, og afhandles alle diße ting pragmatisk. Een Meckelborgisk Herremand, der under Præsidio af HEr Gebauer har disputéred publice, har hand, som mig af HEr Køhler er meldet, med største applausu opponéred; ² Nu kand jeg meged vel mercke, det Hand sielv havde dend ambition at vilde holde en Publicq Disputation, og skiønt jeg holder det billigen for ingenting og for Spillfegterie, har jeg dog for ei at discouragére Ham icke aldeeles vildet ud slage det, mens skreved, Hand kunde underhaanden erkyndige Sig om de paagaaende omkostninger og mig indberette sampt derhos melde, huad materier skulde [sic], og obligérede HEr Lustitz Raad mig, om hand vilde gjøre mig forslag paa nogle kiønne, vigtige og ei alt for Triviale og Scholastiske, mens nyttige og Curieuse Theses, siden deßlige Disputationes dog maa tryckes og Hands Kongl. Høyhed Cron Printzen derefter dedicéres.

HEr Lustitz Raad maa vel vemmes ved mine Breve, der alletider giver Ham saa overflødig at bestille, i huor lidet otiosus Hand end er. Vores gode Hersleb ³ er nu forhaabentlig alt nedkommen, som jeg beder, naar de sees, at helße. Her falder aldrig det ringeste fra at melde, uden det, jeg vil haabe HEr Lustitz Raad for længst veed, det jeg med all oprigtig Ergivenhed stedße forbliver Vel Edle og Velbr HEr Lustitz Raads

Tienistvilligste Tiener C. Rantzau.

P. S. Nu lacker det flux ad Laugtinged, da HEr Lustitz Raad skal faa en fuldkommen Dissertation over dend Urt vix credo, der sprenger Laaße.